

قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری

مصوب ۱۳۵۰.۳.۳۰

بخش اول - بیمه مرکزی ایران

قسمت اول - تشکیل و موضوع:

ماده ۱ - به منظور تنظیم و تعمیم و هدایت و امر بیمه در ایران و حمایت

بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنها همچنین به منظور اعمال نظارت دولت بر

این فعالیت مؤسسه‌ای به نام بیمه مرکزی ایران طبق مقررات این قانون به صورت شرکت

سهامی تأسیس می‌گردد.

ماده ۲ - سرمایه بیمه مرکزی ایران پانصد میلیون ریال است که به پنجاه سهم ده

میلیون ریالی بانام تقسیم می‌شود و تمامی آن متعلق به دولت و غیرقابل انتقال است

و افزایش آن با تصویب مجمع عمومی امکان‌پذیر است. مبلغ مزبور از محل اندوخته‌های

شرکت سهامی بیمه ایران تأمین خواهد شد.

ماده ۳ - مرکز اصلی بیمه مرکزی ایران تهران است و بیمه مرکزی ایران می‌تواند در

هر جا که لازم بداند به شرکت سهامی بیمه ایران نمایندگی بدهد.

ماده ۴ - بیمه مرکزی ایران تابع قوانین و مقررات عمومی مربوط به دولت و

دستگاههایی که با سرمایه دولت تشکیل شده‌اند نمی‌باشد مگر آن که درقانون مربوط

صراحتاً از بیمه مرکزی ایران نام برده شده باشد ولی نسبت به مواردی که در این قانون

پیش‌بینی نشده باشد بیمه مرکزی ایران تابع قانون تجارت است.

قسمت دوم - وظایف و اختیارات:

ماده ۵ - بیمه مرکزی ایران دارای وظایف و اختیارات زیر است:

۱ - تهیه آیین‌نامه‌ها و مقرراتی که برای حسن اجرای امر بیمه در ایران لازم باشد

با توجه به مفاد این قانون.

۲ - تهیه اطلاعات لازم از فعالیتهای کلیه مؤسسات بیمه که در ایران کار می‌کنند.

۳ - انجام بیمه‌های اتکایی اجباری.

۴ - قبول بیمه‌های اتکایی اختیاری از مؤسسات داخلی یا خارجی.

۵ - واگذاری بیمه‌های اتکایی به مؤسسات داخلی یا خارجی در هر مورد که مقتضی باشد.

۶ - اداره صندوق تأمین خسارتهای بدنی و تنظیم آیین‌نامه آن، موضوع ماده ۱۰ قانون

بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری‌زمینی در مقابل شخص ثالث

مصوب دی ماه ۱۳۴۷.

۷ - ارشاد و هدایت و نظارت بر مؤسسات بیمه و حمایت از آنها در جهت حفظ سلامت بازار

بیمه و تنظیم امور نمایندگی و دلالی و بیمه و نظارت‌بر امور بیمه اتکایی و جلوگیری

از رقابتهای مکارانه و ناسالم.

تبصره - بیمه مرکزی ایران ملزم به حفظ اسرار مؤسساتی است که به موجب این قانون حق

نظارت بر آنها را دارا می‌باشد و به هیچ وجه نباید ازاطلاعاتی که در جهت اجرای

این قانون به دست می‌آورد جز در مواردی که قانون معین می‌نماید استفاده کند.

قسمت سوم - ارکان بیمه مرکزی ایران:

ماده ۶ - بیمه مرکزی ایران دارای ارکان زیر است:

۱ - مجمع عمومی

۲ - شورای عالی بیمه.

۳ - هیأت عامل.

۴ - بازرسان.

فصل اول - مجمع عمومی

ماده ۷ - مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران مرکب است از وزیر دارایی، وزیر اقتصاد،

وزیر کار و امور اجتماعی، هیأت عامل و بازرسان بدون داشتن حق رأی در جلسه شرکت خواهند کرد.

ماده ۸ - مجمع عمومی عادی به دعوت رییس کل بیمه مرکزی ایران سالی یک مرتبه حداکثر تا پایان شهریور ماه تشکیل می‌شود.

مجمع عمومی فوق‌العاده به دعوت رییس کل بیمه مرکزی ایران و یا به پیشنهاد هر یک از اعضاء مجمع عمومی تشکیل خواهد شد.

رییس کل بیمه مرکزی ایران موظف است ظرف ده روز پس از دریافت پیشنهاد تشکیل جلسه مجمع عمومی را کتباً دعوت کند. در دعوتنامه دستور جلسه و ساعت و محل انعقاد جلسه ذکر خواهد شد.

هیچ موضوعی را نمی‌توان در مجمع عمومی عادی یا فوق‌العاده مطرح کرد مگر آن که قبلاً جزو دستور قرار داده شده باشد.

ماده ۹ - وظایف مجمع عمومی به شرح زیر است:

الف - تعیین خط مشی کلی.

ب - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش سالانه رییس کل بیمه مرکزی ایران.

ج - رسیدگی و تصویب بودجه و تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان و ترتیب تقسیم سود.

د - تصویب سازمان و آیین‌نامه‌های مالی و اداری بیمه مرکزی ایران.

ه - تصویب مقررات استخدامی با رعایت بند پ ماده ۲ قانون استخدام کشوری.

و - انتخاب بازرسان.

ز - تعیین حقوق رییس کل و اعضای هیأت عامل و حق‌الزحمه بازرسان.

ح - تصمیم نسبت به هر یک موضوعی که از طرف رییس کل بیمه مرکزی ایران جزو دستور قرار داده شده باشد.

فصل دوم - شورای عالی بیمه

ماده ۱۰ - شورای عالی بیمه از اشخاص زیر تشکیل می‌شود:

۱ - رییس کل بیمه مرکزی ایران

۲ - معاون وزارت دارایی.

۳ - معاون وزارت اقتصاد.

۴ - معاون وزارت کار و امور اجتماعی.

۵ - معاون وزارت تعاون و امور روستاها.

۶ - رییس شرکت سهامی بیمه ایران.

۷ - مدیر عامل یکی از مؤسسات بیمه به انتخاب سندیکای بیمه‌گری ایران.

۸ - یک نفر کارشناس امور حقوقی به انتخاب مجمع عمومی

۹ - یک نفر کارشناس در امور بیمه به انتخاب مجمع عمومی.

۱۰ - یک نفر مطلع در امور بیمه به انتخاب رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن

ایران.

تبصره - اعضای شورای عالی بیمه موضوع بندهای ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ برای مدت سه سال

انتخاب می‌شوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

ماده ۱۱ - ریاست شورای عالی بیمه بدون شرکت در اخذ رأی با رییس کل بیمه مرکزی ایران و در غیاب او با قائم‌مقام او خواهد بود.

ماده ۱۲ - اعضای شورای عالی بیمه قبل از شروع به کار باید در مجمع عمومی سوگند

یاد کنند که در انجام وظایف شورای عالی بیمه نهایت دقت و مراقبت را مبذول دارند و

کلیه تصمیمات خود را به صلاح کشور اتخاذ نمایند و اسرار شورای عالی بیمه را حفظ کنند.

ماده ۱۳ - جلسات شورای عالی بیمه حداقل ماهی یک بار به دعوت رئیس شورای عالی بیمه

تشکیل خواهد شد و در صورتی که حداقل چهار نفر از اعضای شورای عالی بیمه کتباً

تقاضای تشکیل جلسه را بنمایند رئیس شورای عالی بیمه موظف است ظرف یک هفته اعضای شورای عالی را برای تشکیل جلسه دعوت کند.

ماده ۱۴ - جلسه شورای عالی بیمه با حضور حداقل شش نفر از اعضاء رسمیت می‌یابد و

تصمیمات با اکثریت پنج رأی حاضر در جلسه رسمی معتبر و قابل اجراء است. هنگام

رسیدگی و اخذ رأی نسبت به مؤسسه بیمه‌ای که یکی از اعضای شورای عالی به نحوی در آن سهام است آن عضو در رأی شرکت نخواهد کرد.

ماده ۱۵ - صورتجلسات مذاکرات شورای عالی بیمه در دفتری ثبت و به امضای رئیس شورای عالی بیمه رسیده و در بیمه مرکزی ایران نگهداری می‌شود.

ماده ۱۶ - شورای عالی بیمه دارای دبیرخانه‌ای خواهد بود که سازمان آن را شورای

عالی بیمه تصویب خواهد کرد، رئیس و کارکنان دبیرخانه از بین کارکنان بیمه مرکزی ایران انتخاب می‌شوند.

ماده ۱۷ - وظایف شورای عالی بیمه به شرح زیر است:

۱ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به صدور پروانه تأسیس یا لغو پروانه مؤسسات بیمه طبق مقررات این قانون و پیشنهاد آن به مجمع عمومی.

۲ - تصویب نمونه ترازنامه که باید مورد استفاده مؤسسات بیمه قرار گیرد.

۳ - تعیین انواع معاملات بیمه و شرایط عمومی بیمه‌نامه‌ها و نظارت بر امور بیمه‌های اتکائی.

۴ - تعیین میزان کارمزد و حق بیمه مربوط به رشته‌های مختلف بیمه مستقیم.

۵ - تصویب آیین‌نامه‌های لازم برای هدایت امر بیمه و فعالیت مؤسسات بیمه.

۶ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش بیمه مرکزی ایران درباره عملیات و فعالیتهای مؤسسات بیمه در ایران که حداقل هر شش ماه یک بار باید تسلیم شود.

۷ - اظهار نظر درباره هر گونه پیشنهاد که از طرف رئیس شورای عالی بیمه به آن ارجاع می‌شود.

۸ - انجام سایر وظایفی که این قانون برای آن تعیین نموده است.

فصل سوم - هیأت عامل

ماده ۱۸ - هیأت عامل بیمه مرکزی ایران مرکب از رئیس کل و قائم‌مقام و رئیس کل و معاونان بیمه مرکزی ایران خواهد بود.

ماده ۱۹ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران و قائم‌مقام او به پیشنهاد وزیر دارایی و

تصویب هیأت وزیران با فرمان ملوکانه و معاونان بیمه مرکزی ایران به پیشنهاد رئیس

کل بیمه مرکزی ایران و موافقت وزیر دارایی به موجب تصویب‌نامه هیأت وزیران منصوب می‌شوند.

ماده ۲۰ - رئیس کل و قائم‌مقام رئیس کل بیمه مرکزی ایران برای مدت چهار سال منصوب می‌شوند و انتصاب مجدد آنان بلامانع است.

ماده ۲۱ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران بالاترین مقام اجرایی و اداری بیمه مرکزی ایران می‌باشد.

ماده ۲۲ - وظایف و اختیارات رئیس کل بیمه مرکزی ایران به شرح زیر است:

الف - نظارت در اجرای این قانون و آیین‌نامه‌های مربوط به آن.

ب - نمایندگی بیمه مرکزی ایران در مقابل اشخاص و مؤسسات دولتی و یا خصوصی و دادگاهها و سایر مراجع قضایی و غیر قضایی با حق توکیل و سازش اختیارات مندرج در

ماده ۶۲ قانون آیین دادرسی مدنی.

ج - تفویض قسمتی از اختیارات خود و حق امضا به قائم مقام و یا رؤسا یا کارمندان و تعیین وظایف آن.

د - تقدیم گزارش وضع حسابها و امور بیمه مرکزی ایران به مجمع عمومی

ه - تقدیم گزارش عملیات و فعالیتهای مؤسسات بیمه در ایران به شورای عالی بیمه.

ماده ۲۳ - در غیاب رییس کل بیمه مرکزی ایران قائم مقام رییس کل دارای کلیه

اختیارات و وظایف قانونی او خواهد بود.

فصل چهارم - بازرسان

ماده ۲۴ - بیمه مرکزی ایران دارای دو نفر بازرس که اطلاعات و تجارب کافی در امور

بیمه و حسابداری داشته باشند خواهد بود که یک نفر از آنان ازطرف وزیر دارایی و

دیگری از طرف وزیر اقتصاد پیشنهاد و با تصویب مجمع عمومی برای یک سال تعیین خواهند

شد انتخاب مجدد بازرسان بلامانع است.

ماده ۲۵ - بازرسان حق دارند هر گونه اطلاعی را از بیمه مرکزی ایران بخواهند ولی

حق دخالت مستقیم در امور بیمه مرکزی ایران را ندارند.

رسیدگی به ترازنامه سالانه وظیفه اصلی بازرسان می باشد ترازنامه بیمه مرکزی ایران

یک ماه قبل از تشکیل مجمع عمومی تسلیم بازرسان خواهد شد تاگزارش درباره آن تهیه و

ضمن اظهار نظر به مجمع عمومی تسلیم کنند.

قسمت چهارم - مقررات مختلف

ماده ۲۶ - رییس کل و سایر اعضاء هیأت عامل در مدت تصدی خود نمی توانند عضویت

شرکتها و مؤسسات بازرگانی را قبول نمایند و یا در سایر دستگاههای دولتی یا ملی

سمتی داشته باشند.

تبصره - تدریس در دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و قبول سمتهای غیر موظف در

مؤسسات خیریه و اجتماعی و آموزشی بلامانع است.

ماده ۲۷ - اسناد مالی و اوراق بهادار و چکهای بیمه مرکزی ایران با دو امضاء معتبر

خواهد بود.

ماده ۲۸ - بیمه مرکزی ایران مجاز خواهد بود که موجودیهای نقدی خود را به صورت

حساب جاری و یا سپرده نزد بانک بیمه ایران نگاهداری نماید.

ماده ۲۹ - اعضاء شورای عالی بیمه و مشاورین و اعضاء اداری شورای عالی بیمه و

افرادی که شورای عالی بیمه در اجرای وظایف خود به آنها مراجعه می کند و رییس کل و

سایر اعضاء هیأت عامل و بازرسان و کلیه کارکنان بیمه مرکزی ایران باید از افشای

اطلاعات محرمانه ای که در اجرای وظایف محوله به دست می آورند خودداری نمایند و الا

مشمول مقررات ماده ۱۳۸ قانون مجازات عمومی خواهند بود.

ماده ۳۰ - شرکت سهامی بیمه ایران عملیات خود را جز آن چه به موجب بندهای ۱ و ۲ و

۳ و ۴ و ۶ و ۷ ماده ۵ این قانون جزء وظایف و اختیارات بیمه مرکزی ایران قرار داده

شده است بر طبق اساسنامه خود ادامه خواهند داد.

وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها و هر مؤسسه دیگری که اکثریت

سرمایه آن متعلق به دولت یا سازمانهای مزبور می باشد و یاتحت نظر دولت و یا

سازمانهای مزبور اداره می شود موظفند بیمه ای خود را منحصرأ در شرکت سهامی بیمه

ایران انجام دهند.

این حکم شامل شرکت ملی نفت ایران - شرکت ملی ذوب آهن ایران - شرکت هواپیمایی ملی

ایران - بانک مرکزی ایران - بانک ملی ایران - سازمان مرکزی گسترش و نوسازی صنایع

ایران و صندوق توسعه کشاورزی خواهد بود مگر آن که مجمع عمومی هر یک از این مؤسسات

نسبت به بیمه آنها تصمیم دیگری اتخاذ نماید.

تبصره - دولت مکلف است ظرف چهار ماه از تاریخ تصویب این قانون اساسنامه جدید شرکت

مزبور را برای تصویب کمیسیونهای دارایی واستخدام مجلسین تقدیم کند.

بخش دوم

بیمه‌گری

قسمت اول - مؤسسات بیمه

فصل اول - کلیات

ماده ۳۱ - عملیات بیمه در ایران به وسیله شرکت‌های سهامی عام ایرانی که کلیه سهام

آنها با نام بوده و با رعایت این قانون و طبق قانون تجارت به‌ثبت رسیده باشند

انجام خواهد گرفت.

تبصره ۱ - فعالیت مؤسسات بیمه خارجی مشمول مقررات فصل چهارم این قانون خواهد بود.

تبصره ۲ - تشخیص فعالیت‌هایی که به آن عملیات بیمه اطلاق می‌شود با شورای عالی

بیمه خواهد بود.

ماده ۳۲ - تعداد سهامداران یک مؤسسه بیمه ایران نباید کمتر از ده شخص حقیقی یا

حقوقی باشد.

ماده ۳۳ - هر شخص حقیقی یا حقوقی نمی‌تواند بیش از ۲۰ درصد سهام یک مؤسسه بیمه

ایران را دارا باشد. نصاب ۲۰ درصد شامل اقارب نسبی و سببی درجه یک از طبقه اول

صاحب سهم نیز خواهد بود.

ماده ۳۴ - احکام مواد ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ شامل مؤسسات بیمه‌ای که صاحب سهم آن دولت یا

بنیاد پهلوی است نمی‌شود.

ماده ۳۵ - بیش از ۲۰ درصد سهام مؤسسات بیمه ایرانی را نمی‌توان به اشخاص حقیقی یا

حقوقی تبعه خارج واگذار کرد و واگذاری سهام آنان باید باموافقت قبلی بیمه مرکزی

ایران باشد.

ماده ۳۶ - مؤسسات بیمه ایرانی با سرمایه حداقل یکصد میلیون ریال تشکیل می‌شود که

باید ۵۰ درصد آن نقداً پرداخت شده باشد میزان ودیعه‌ای که عندالاقضاء برای هر یک

از رشته‌های بیمه در نظر گرفته خواهد شد در آیین‌نامه‌ای که از طرف بیمه مرکزی

ایران تهیه و به تصویب شورای عالی بیمه می‌رسد تعیین خواهد شد.

ماده ۳۷ - ثبت هر مؤسسه بیمه در ایران موکول به ارائه پروانه تأسیس که از طرف

بیمه مرکزی ایران صادر می‌شود خواهد بود و همچنین ثبت هرگونه تغییرات بعدی در

اساسنامه و میزان سرمایه و سهام مؤسسات بیمه‌ای که به ثبت رسیده باشند موکول به

ارائه موافقت بیمه مرکزی ایران می‌باشد.

فصل دوم - صدور پروانه

ماده ۳۸ - برای انجام عملیات بیمه در تمام رشته‌ها یا رشته‌ای معین باید قبلاً طبق

مقررات این فصل از بیمه مرکزی ایران پروانه تحصیل گردد برای تحصیل پروانه مذکور

متقاضی باید مدارک و اطلاعات زیر را به بیمه مرکزی ایران تسلیم کند:

۱ - اساسنامه مؤسسه.

۲ - میزان سرمایه مؤسسه.

۳ - صورت کامل اسامی شرکاء و مدیران و تابعیت و تعداد سهام هر یک از آنها.

۴ - میزان سهام نقدی و غیر نقدی و نحوه پرداخت آنها.

۵ - اسناد و مدارک و اطلاعات دیگری که بیمه مرکزی ایران برای احراز صلاحیت مالی و

فنی مؤسسه و حسن شهرت مدیران لازم بدانند.

ماده ۳۹ - تقاضای صدور پروانه بیمه مرکزی ایران تسلیم می‌شود بیمه مرکزی ایران

مکلف است حداکثر ظرف مدت شصت روز از تاریخ تسلیم آخرین مدارک و اطلاعات خواسته شده

با رعایت مفاد بند یک ماده ۱۷ نظر مجمع عمومی را اعم از قبول یا رد تقاضا کتباً به

متقاضی اعلام نماید.

هر گاه متقاضی نسبت به نظر اعلام شده اعتراض داشته باشد می‌تواند ظرف سی روز

اعتراض خود را به هیأت وزیران تسلیم نماید. نظری که هیأت‌وزیران اتخاذ نماید قطعی خواهد بود.

فصل سوم - ابطال پروانه

ماده ۴۰ - پروانه بیمه برای تمام رشته‌ها و یا رشته‌های معینی در موارد زیر پس از

موافقت شورای عالی بیمه با تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران ابطال خواهد شد:

۱ - در صورت تقاضای دارنده پروانه.

۲ - در صورتی که مؤسسه بیمه تا یک سال پس از صدور پروانه عملیات خود را شروع نکرده باشد.

۳ - در مواردی که به تشخیص بیمه مرکزی ایران وضع مالی مؤسسه بیمه طوری باشد که

نتواند به تعهدات خود عمل نماید یا بر بیمه مرکزی ایران ثابت گردد که ادامه فعالیت

مؤسسه به زیان بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و یا صاحبان حقوق آنها است.

ماده ۴۱ - در مواردی که مؤسسه بر خلاف اساسنامه خود یا قوانین و مقررات بیمه

رفتار کند به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه به طور موقت از

قبول بیمه در رشته‌های معین ممنوع خواهد شد.

ماده ۴۲ - در صورتی که پروانه مؤسسه بیمه‌ای طبق ماده ۴۰ باطل گردد مؤسسه مزبور

می‌تواند ظرف سی روز به هیأت وزیران مراجعه و لغوتصمیم متخذہ را درخواست کند.

نظر هیأت وزیران قطعی است.

ماده ۴۳ - صدور یا لغو پروانه مؤسسه بیمه و اطلاعاتی که از لحاظ حفظ منافع

بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنها لازم باشد به هزینه خود مؤسسه بیمه

توسط بیمه مرکزی ایران در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و یکی از روزنامه‌های

کثیرالانتشار تهران و در صورتی که مؤسسه بیمه‌در شهر یا شهرهای دیگر شعبه یا

نمایندگی داشته باشد در یکی از روزنامه‌های آن شهرها نیز در دو نوبت به فاصله یک

ماه آگهی خواهد شد.

ماده ۴۴ - در صورتی که پروانه مؤسسه بیمه‌ای برای یک یا چند رشته به طور دائم لغو

شود بیمه مرکزی ایران با تصویب شورای عالی بیمه کلیه سوابق و اسناد مربوط به حقوق

و تعهدات (پرتفوی Portefeuille) مؤسسه مزبور را به شرکت سهامی بیمه ایران انتقال

خواهد داد و یا ترتیب خاص دیگری را که متضمن منافع بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و

صاحبان حقوق آنها باشد خواهد داد.

فصل چهارم - مقررات مربوط به مؤسسات بیمه خارجی

ماده ۴۵ - از تاریخ تصویب این قانون شروع فعالیت مؤسسات بیمه خارجی در ایران

موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه تصویب هیأت وزیران

خواهد بود.

ماده ۴۶ - مؤسسات بیمه خارجی باید طبق آیین‌نامه‌ای که به پیشنهاد بیمه مرکزی

ایران به تصویب شورای عالی بیمه می‌رسد مبلغی برای هر یک ازدو رشته بیمه‌های

زندگی و سایر انواع بیمه نزد بیمه مرکزی ایران تودیع نمایند.

مبلغ این ودیعه در هر یک از دو مورد مذکور از پانصد هزار دلار یا معادل آن از

ارزهای مورد قبول بانک مرکزی ایران کمتر نخواهد بود.

هر یک از مؤسسات بیمه خارجی باید درآمدهای خود را سال به سال به ودیعه مزبور

اضافه کند تا در هر مورد مبلغ ودیعه حداقل به دو برابر مبلغ مصوب شورای عالی بیمه

برسد.

افزایش ودیعه مازاد بر مبالغ فوق اختیاری است.

ماده ۴۷ - انتقال درآمد مؤسسات بیمه خارجی پس از تکمیل ودیعه مذکور در ماده ۴۶ به

خارج بلامانع خواهد بود مشروط بر این که رقم انتقالی درهر سال از ۱۰ درصد مبلغی

که به عنوان ودیعه در نزد بیمه مرکزی ایران است تجاوز ننماید.

تبصره - ترتیب انتقال درآمد مازاد بر ودیعه به مأخذ ده درصد در سال مذکور در این

ماده موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه و تصویب هیأت

وزیران خواهد بود.

ماده ۴۸ - مؤسسات بیمه خارجی که در ایران کار می کنند باید نماینده ای که در

ایران مقیم و دارای اختیارات لازم برای اداره کردن تمام کارهای مؤسسه در ایران و

انجام تعهدات از طرف مؤسسه بیمه اصلی باشد معرفی نمایند. نماینده مذکور مسئول کلیه

عملیات مؤسسه بیمه اصلی در ایران خواهد بود و باید دارای اختیارنامه ای باشد که

ضمن آن حدود اختیارات او مشخص گردیده و حق انتخاب نمایند مجاز یا قائم مقام به جای

خود به اوداده شده باشد.

نماینده مزبور موظف است کلیه بیمه های منعقد شده در ایران را شخصاً یا به وسیله

قائم مقام یا نماینده مجاز خود بدون این که تصویب مؤسسه بیمه اصلی لازم باشد امضاء

نماید و بتواند در دعوای خوانده یا خواهان قرار گیرد و حق توکیل و سازش داشته

باشد.

ماده ۴۹ - نماینده مؤسسات بیمه خارجی فقط تا حدودی که از مؤسسه بیمه اصلی اختیار

دارد اقدام به بیمه در ایران خواهد نمود و در صورتی که در هر یک از رشته های بیمه

از مؤسسه بیمه اصلی سلب اجازه بیمه کردن به طور موقت یا دائم بشود و یا مؤسسه بیمه

اصلی از نماینده خود جزئاً یا کلاً سلب اختیار کند باید مراتب را کتباً به بیمه مرکزی

ایران اطلاع دهد.

ماده ۵۰ - مؤسسات بیمه خارجی علاوه بر مقررات این قانون و آیین نامه های اجرایی

مربوط مشمول مقررات عمومی مربوط به شرکتها و مؤسسات خارجی نیز خواهند بود.

قسمت دوم - انحلال و ورشکستگی

ماده ۵۱ - در صورتی که ورشکستگی یک مؤسسه بیمه اعلام بشود دادگاه مکلف است قبل از

اتخاذ هر گونه تصمیم نظر بیمه مرکزی ایران را جلب نماید. بیمه مرکزی ایران از

تاریخ وصول استعلام دادگاه باید ظرف ۱۵ روز نظریه خود را کتباً به دادگاه اعلام

دارد. دادگاه با توجه به نظریه بیمه مرکزی ایران تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۵۲ - ابطال پروانه یک مؤسسه بیمه برای کلیه عملیات بیمه ای از موارد انحلال

مؤسسه است و در این صورت مفاد ماده ۴۴ این قانون اجرا خواهد شد.

ماده ۵۳ - تصفیه مؤسسه بیمه ورشکسته طبق قانون تجارت به عمل می آید. در نقاطی که

اداره تصفیه امور ورشکستگی وجود ندارد دادگاه بیمه مرکزی ایران را به عنوان

قائم مقام اداره تصفیه تعیین می نماید و در حوزه دادگاههای شهرستانی که اداره

تصفیه در آن جا تأسیس گردیده است اداره تصفیه با معاونت بیمه مرکزی ایران امر

تصفیه را انجام خواهد داد.

قسمت سوم - انتقال عملیات و ادغام

ماده ۵۴ - مؤسسات بیمه می توانند با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی

بیمه تمام یا قسمتی از پرتفوی (Portefeuille) خود را با کلیه حقوق و تعهدات ناشی

از آن به یک یا چند مؤسسه بیمه مجاز دیگر واگذار کنند.

ماده ۵۵ - تقاضای انتقال پرتفوی (Portefeuille) یک مؤسسه بیمه به مؤسسات دیگر

بیمه دو بار به فاصله ده روز در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و در یکی از

روزنامه های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در یکی از روزنامه های محلی به هزینه

متقاضی از طرف بیمه مرکزی ایران آگهی خواهد شد.

ماده ۵۶ - پس از انقضای سه ماه از تاریخ آخرین آگهی بیمه مرکزی ایران در صورت حصول اطمینان از این که در این انتقال هیچ یک از حقوق بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آنها تضییع نخواهد شد موافقت خود را با انتقال پرتفوی کتباً به مؤسسه بیمه متقاضی اعلام خواهد داشت.

ماده ۵۷ - در صورت موافقت بیمه مرکزی ایران با انتقال پرتفوی این انتقال برای کلیه بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آنها از تاریخ انتقال معتبر خواهد بود.

ماده ۵۸ - یک یا چند مؤسسه بیمه می‌توانند با رعایت مواد ۵۵ - ۵۶ - ۵۷ با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه در یک مؤسسه بیمه دیگر ادغام شوند. ماده ۵۹ - بیمه مرکزی ایران به منظور حفظ حقوق بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنها یا به ملاحظات اقتصادی و حمایت امر بیمه‌می‌توانند با تأیید شورای عالی بیمه و تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران مؤسسات بیمه‌ای را که وضع مالی یا اداری آنها رضایت‌بخش نیست مکلف نماید که در یکی از مؤسسات بیمه دیگری که موافق باشند ادغام شوند و در صورتی که ادغام صورت نگیرد پروانه مؤسسه‌ای که وضع مالی یا اداری آن رضایت‌بخش نیست طبق مقررات این قانون لغو خواهد شد. تصمیم بیمه مرکزی ایران علاوه بر ابلاغ کتبی به مؤسسات مورد نظر در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در یکی از روزنامه‌های محلی به اطلاع عموم خواهد رسید.

قسمت چهارم - مقررات مختلف

ماده ۶۰ - اموال مؤسسات بیمه همچنین ودایع مذکور در مواد ۳۶ و ۴۶ تضمین حقوق و مطالبات بیمه‌گذاران، بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنان است و در صورت انحلال و یا ورشکستگی مؤسسه بیمه بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنان نسبت به سایر بستانکاران حق تقدم دارند. درمیان رشته‌های مختلف بیمه حق تقدم با بیمه عمر است. مؤسسات بیمه نمی‌توانند بدون موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران اموال خود را صلح حقوق نمایند و یا به رهن واگذار کنند و یا موضوع هر نوع معامله باحق استرداد قرار دهند.

دفاتر اسناد رسمی موظفند هنگام انجام این قبیل معاملات موافقتنامه بیمه مرکزی ایران را مطالبه و مفاد آن را در سند منعکس کنند.

ماده ۶۱ - مؤسسات بیمه موظفند اندوخته‌های فنی و قانونی نگهدارند و در حسابهای خود نحوه به کار افتادن آنها را به طور مشخص منعکس نمایند. انواع اندوخته‌های فنی و قانونی برای هر یک از رشته‌ای بیمه و میزان و طرز محاسبه و همچنین ترتیب به کار انداختن این اندوخته‌ها و نحوه ارزیابی اموال منقول و غیر منقولی که نماینده اندوخته‌های مؤسسات بیمه است از طرف شورای عالی بیمه تعیین خواهد شد.

ماده ۶۲ - کلیه مؤسسات بیمه موظفند ترازنامه و حسابهای سود و زیان خود را طبق نمونه‌ای که از طرف بیمه مرکزی ایران تهیه و به تصویب شورای عالی بیمه می‌رسد تنظیم نمایند و پس از تصویب نسخه‌ای از آن را برای بیمه مرکزی ایران ارسال دارند. ماده ۶۳ - مؤسسات بیمه موظفند ترازنامه خود را در روزنامه رسمی کشور و یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران درج نمایند.

ماده ۶۴ - اشخاصی که در ایران یا در خارجه به علت ارتکاب جنایت یا دزدی یا خیانت در امانت یا کلاهبرداری یا صدور چک بی‌محل یا اختلاس یا معاونت در یکی از جرائم فوق محکوم شده باشند ورشکستگان به تقصیر نمی‌توانند جزو مؤسسين یا مدیران مؤسسات بیمه باشند. همچنین واگذاری نمایندگی به این اشخاص و اشتغال به دلالتی از طرف آنان ممنوع است.

ماده ۶۵ - در صورتی که به حکم دادگاه مسلم شود که ورشکستگی مؤسسه بیمه به علت

تقصیر و تقلب مدیر یا مدیران بوده است در صورت عدم تکافوی دارایی مؤسسه متضامناً

مسئول پرداخت طلب بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنان خواهند بود.

ماده ۶۶ - عرضه بیمه جز به وسیله اشخاص زیر ممنوع است:

۱ - مؤسسات بیمه.

۲ - نمایندگان بیمه.

۳ - دلالتان رسمی بیمه.

تبصره - هر کارمند یا نماینده بیمه که اقدام به عرضه بیمه نماید باید دارای کارت

شناسایی از طرف مؤسسه بیمه مربوط باشد. نام دلال رسمی یا نماینده بیمه وسیله او

عرضه شده است باید در بیمه‌نامه ذکر شود.

ماده ۶۷ - مؤسسات بیمه و نمایندگان و دلالتان رسمی بیمه مسئول جبران خساراتی

می‌باشند که در اجرای وظایفشان به سبب تقصیر و یا مسامحه آنها یا کارکنانشان به

دیگران وارد آید.

ماده ۶۸ - پروانه دلالتی رسمی بیمه به وسیله بیمه مرکزی ایران صادر خواهد شد و

آیین‌نامه دلالتان رسمی بیمه به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران به تصویب شورای عالی بیمه

خواهد رسید.

ماده ۶۹ - هر مؤسسه بیمه در رشته یا رشته‌های معینی که پروانه بیمه ندارد رأساً و

یا به وسیله نمایندگان خود قبول بیمه نماید مکلف به جبران خسارت زیان‌دیده خواهد

بود.

تبصره - هر شخص حقیقی یا حقوقی که بدون داشتن پروانه از مؤسسه بیمه تحت عنوان

نماینده‌گی بیمه برای هر یک از رشته‌های قبول بیمه نمایند به مجازات مقرر در ماه ۲۳۸

قانون مجازات عمومی محکوم خواهد شد.

ماده ۷۰ - بیمه‌های زیر باید منحصراً به وسیله مؤسسات بیمه‌ای که بر اساس این

قانون اجازه فعالیت دارند انجام گیرد:

الف - بیمه اموال منقول و یا غیر منقول موجود در ایران.

ب - بیمه حمل و نقل کالای وارداتی که قرارداد خرید آن در ایران منعقد می‌شود یا

اعتبار اسنادی آن در ایران باز شده است.

ج - بیمه مربوط به کارگران و مستخدمین خارجی به استثنای بیمه عمر و حوادث شخصی در

مدت اقامت در ایران.

د - بیمه مربوط به ایرانیان مقیم ایران.

ماده ۷۱ - کلیه مؤسسات بیمه که در ایران فعالیت می‌نمایند باید ۵۰ درصد در رشته

بیمه‌های زندگی و ۲۵ درصد در سایر رشته‌ای از معاملات بیمه‌ای مستقیم خود را نزد

بیمه مرکزی ایران بیمه اتکایی نمایند - بیمه مرکزی ایران مکلف است با توجه به

ظرفیت قبولی هر یک از مؤسسات بیمه‌ای که در ایران کار می‌کنند تمام یا قسمتی از

بیمه اتکایی مجدد سهمیه اتکایی اجباری دریافتی را در صورت تساوی شرایط به آنها

واگذار نماید.

تبصره - آن چه مؤسسات بیمه به عنوان اتکایی قبول می‌کنند از شمول این ماده خارج

است.

ماده ۷۲ - نحوه واگذاری بیمه اتکایی اجباری و میزان کارمزد و مشارکت در سود آن

برای هر رشته بیمه به وسیله شورای عالی بیمه تعیین خواهد شد.

ماده ۷۳ - مؤسسات بیمه که در ایران فعالیت می‌کنند موظف خواهند بود که معادل ۳۰٪

از مازاد سهمیه بیمه اتکایی اجباری از معاملات مستقیم خود را با همان شرایطی که در

خارج بیمه اتکایی می‌نمایند به بیمه مرکزی ایران واگذار کنند.

در صورتی که بیمه مرکزی ایران به هر علت از قبول آن استنکاف بنماید مؤسسات مزبور

مجاز خواهند بود در خارج از ایران بیمه اتکایی نمایند. انتقال ارز بابت این ۳۰٪

موکول به ارائه اجازه بیمه مرکزی ایران خواهد بود.

ماده ۷۴ - مؤسسات بیمه اعم از ایرانی و یا خارجی که تا تاریخ تصویب این قانون به

موجب مقررات قبلی به ثبت رسیده‌اند و مشغول فعالیتهای بیمه‌ای می‌باشند برای

رشته‌هایی که در آن فعالیت می‌کنند احتیاج به کسب پروانه جدید نخواهند داشت ولی در

هر حال موظفند ظرف هیجده ماه ازتاریخ تصویب این قانون وضع خود را با مقررات این

قانون تطبیق دهند در غیر این صورت پروانه آنها لغو خواهد شد. شورای عالی بیمه

می‌تواند باتوجه به دلایل و مقتضیات این مدت را یک بار تمدید نماید.

ماده ۷۵ - مؤسسات بیمه که در ایران کار می‌کنند عضو سندیکای بیمه‌گران ایران

شناخته می‌شوند اساسنامه این سندیکا به وسیله بیمه مرکزی ایران با جلب نظر اعضای

سندیکا تدوین می‌شود و حداکثر ظرف شش ماه پس از تشکیل بیمه مرکزی ایران به تصویب

شورای عالی بیمه خواهد رسید.

ماده ۷۶ - مؤسسات بیمه که در ایران فعالیت می‌نمایند ملزم به رعایت دستورات بیمه

مرکزی ایران که در حدود این قانون و آیین‌نامه‌های اجرایی آن صادر می‌شود خواهند

بود.

ماده ۷۷ - کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون از تاریخ تصویب این قانون

ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر هفتاد و هفت ماده و ده تبصره پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ

روز شنبه ۱۳۵۰.۳.۲۹ در جلسه فوق‌العاده عصر روز یکشنبه‌سی‌ام خرداد ماه یک هزار و

سیصد و پنجاه شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رییس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی

 چاپ قانون